

Bài Thơ K V t

Tác Giả: Nguy&#n H&#u Ngh&
Chúa Nhật, 30 Tháng 11 Năm 2008 02:02

Bài thơ k v t

Em hỏi anh bao giờ trở lại,
Xin trở lại mai mốt anh về.
Anh trở về không bằng áo hoa, mũ đỏ,
Anh trở về không bằng huy chương chiến thắng,
Anh trở về trong chiến u hoang, chiến u nóng
Trong hầm gạo hay trên chiến c bằng ca,
Anh trở về nắm giữ a nhúng vòng hoa,
Nhúng vòng hoa chan hoà nước mát.

Anh gửi về cho Em mốt vài k v t,
Đây chiến c nón sắt xuyên mây đỏ n thù,
Nó đã từng che nắng che mưa,
Đã từng hong khô cho anh gửi tin tức,
Chiến u dúng quân nỉ đỏ a đỏ u nh bụi t,
Nụ cười vàng trong đó nắm cơm khô.

Anh gửi cho Em mốt tấm poncho
Đã rách nát theo hình hài năm tháng,
Lũ đã chiến n trong chiến u hoang cháy nóng,
Che c n mưa, gió nh bụi i giao mùa,
Làm chiến c vòng n m nhìn đỏ i lính đông đỏ a,
Và... khi anh chết cũng poncho tấm li m.

Nay anh gửi cho Em làm k ni m,
Nh n không Em tình lính chút này đây,
Tình lính đỏ n s vì chinh chiến n kéo dài.
Nhúng tình lính chết t phai,
Khi hình hài và con tim biến th .

(Chu&#n Uỷ Nguy&#n H&#u Ngh&, Tiểu Đoàn 8, Nh&#y Dù, 1969)

***** **

As translated by Đặng Đức Hiền, USA, 1999

Souvenirs

You ask me, my love, when do I return,
My answer: I'll come back someday.
I'll come back, not with flowery uniform and red beret,

Neither with victorious medals well deserved.
I'll be back during a desolate sunny afternoon,
In a wooden coffin or on a stretcher,
I'll be back in the middle of crowns of flowers,
The funeral flower crowns soaked with tears.

I'll send you something as souvenirs.
A steel helmet pierced by ennemy bullets
That, from rain and shine, protects my head.
The helmet that accumulates drops of water,
When we, in freezing afternoons, come to a halt at the border,
I hastily cook a handful of dry rice in it.

I'll send you my used poncho,
Torn to shreds through lengthy months and years,
Used as a combat tent in hot summer dusks,
It shields me from cold winds when the season turns,
Serving as a hammock, lulling my arduous military life,
It will also serve as a shroud wrapping my corpse.

I'll send it now to you as a souvenir.
Would you accept my love of a soldier,
My sincere love, dragged on by the persistant war,
My love that only dies out
When my body and heart totally disintegrate!

As translated by Hà Quang Thu n , France , 2000

Souvenirs

Tu me demandes quand serai-je de retour?
Je le serai, je r ponds, un jour.
Sans uniforme fleuri, ni béret rouge,
Ni médailles de victoire, mon amour.

Je le serai, un après midi désolé quoique ensoleillé,
Dans un cercueil de bois simple, ou sur un brancard,
Je le serai, parmi des couronnes de fleurs, couché,
Des couronnes funéraires, de larmes, trempées.

Je t'envoie voici quelques souvenirs:
Mon casque d'acier, trou  par des balles ennemies,
Qui avait protégé ma tête contre la pluie et le soleil,

Et recueilli quelques gouttes de pluie,
Pour qu'en hâte nous faisons cuire une poignée de riz,
Quand venait le soir où il faisait froid,
Et que nous nous arrêtions près de la frontière.

Je t'envoie aussi mon poncho bien usé,
En lambeaux après de longs mois et années,
Qui m'a servi comme abri durant ces crépuscules d'été torrides,
Contre le froid quand les saisons venaient à changer.
Et comme hamac, me faisant oublier cette dure vie de soldat.
Il pourra aussi envelopper mon corps, servant de linceul.

Comme un souvenir, je te l'envoie maintenant,
Acceptes-tu ce témoignage d'amour d'un soldat combattant?
Comme cette guerre interminable, mon amour sincère,
Ne s'éteindra que quand mon corps et mon coeur se désagrègent.